

Shenja e Emanuelit

Description

Rezart Beka

Sipas autorëve të krishterë, profeti që e ka thënë këtë fjalë është Isaia, për shkak se në librin e tij ai citohet të jetë shprehur: “Prandaj vet Zoti do t`ju japë një shenjë: Ja, e virgjëra do të mbetet me barrë dhe do të lindë një fëmijë të cilin do ta quajë Emanuel.” (Isaia 7:14)

Koment

Autorët e Dhjatës së Re kanë cituar shpesh pasazhe nga Dhjata e Vjetër, të cilat, sipas tyre, janë profeci të përmbushura në personin e Jezu Krishtit. Numri i këtyre pjesëve të cituara është me të vërtetë i madh. Ndërmjet ungjillorëve, Mateu është ai që e ka bërë këtë dukuri karakteristike të Ungjillit të tij.

Profecia zë një vend shumë të rëndësishëm në teologjinë e krishterë. Çdo i krishterë është i njohur me profecitë e librit të Psalmeve, Isaia, Danielit, në lidhje me fëmijërinë, jetën, misionin dhe vdekjen e Jezusit. Për çdo të krishterë, këto profeci janë prova e qartë e vërtetësisë së ungjijve dhe e misionit të Jezusit në përgjithësi.

Problemi qëndron që, sipas Biblës, ekzistojnë profeci të vërteta, por edhe profeci të rreme. Atëherë lind pyetja se cilat mund të jenë disa nga kriteret e nevojshme për ta dalluar një profeci të gënjeshtërt nga ajo e vërtetë?

Le të japim disa prej kriterëve me të cilat ne do të analizojmë këtë profeci.

Kriteri i parë: Që një pasazh të konsiderohet, profeci ai duhet, në radhë të parë, të ketë formën e një profecie.

Në përgjithësi, profecitë kanë një shprehje hyrëse karakteristike, e cila i dallon ato nga çdo pjesë tjetër jo profetike. Format më të shpeshta janë këto: Dhe do të ndodhë që...; Dhe kur të vijë premtimi dhe vullneti i Zotit...; Nuk do të kalojë shumë kohë dhe... Nëse dikush citon si profeci të përmbushur tek Jezusi shekuj më vonë fjalët: “Amoni ishte njëzet e dy vjeç kur filloi të mbretëroi, dhe e mbajti fronin dy vjet në Jerusalem...” (2 Mbretërve 21:19), kushdo do të kishte të drejtë ta konsideronte si të pavërtetë këtë pretendim, thjesht duke u mbështetur në faktin që kjo pjesë nuk përbën profeci, sepse forma e saj nuk na shtyn të besojmë një gjë të tillë.

Kriteri i dytë: Në qoftë se një autor citon një pasazh nga Dhjata e Vjetër dhe gjatë citimit të tij ai e ndryshon tekstin, duke i tjetërsuar kuptimin fillestar në mënyrë që ta përshtatë me qëllimin e paravendosur, atëherë mund të pohojmë me siguri se ky autor nuk është i frymëzuar dhe se kjo pjesë e cituar nuk është një profeci për personin që autori pretendon.

Kriteri i tretë: Në qoftë se pasazhi i cituar është shkëputur në mënyrë të padrejtë nga konteksti, duke i dhënë atij, në këtë mënyrë, një kuptim krejt tjetër nga ai që ky pasazh kishte në origjinë, atëherë mund të themi me siguri të plotë se këtu kemi të bëjmë me një manipulim që ka kryer autori në fjalë dhe për këtë arsye, kjo profeci nuk mund të jetë e vërtetë. Në lidhje me këtë teologu Mike Brown në një nga temat e librit të tij të quajtur *Interpretim dhe Ekzegjesh (shpjegim) false* shpreh: “Çështja e interpretimit biblik është shumë e rëndësishme. Nganjëherë është shumë kollaj që në Bibël të gjejmë një bazë për të mbështetur një mësim tonin thjesht duke marrë një varg të shkëputur nga konteksti dhe duke e lidhur atë me një varg tjetër marrë nga një pjesë tjetër e Biblës, edhe ky i shkëputur prej kontekstit në të cilën është përdorur, dhe, duke i bashkuar të dyja këto pasazhe mund të krijojmë një doktrinë të re që nuk ka të bëjë fare me vargjet që kemi përdorur, të marra siç janë në kontekstet e duhura. Ashtu siç ka thënë dikush: “Është shumë e lehtë ta bësh Biblën të thotë çfarëdo që ne duam që ajo të thotë”. [1]

Tani le të shohim në prizmin e këtyre tre kriterëve, nëse përmbushen ato në rastin e profecisë së Emanuelit.

Përsa i përket kriterit të parë, kjo profeci e përmbush plotësisht. Bëhet menjëherë e qartë për këdo që lexon pasazhin e Isaia 7:14 se aty kemi të bëjmë me një profeci. Ndërsa kriteri i dytë nuk është plotësuar, sepse, siç do ta shohim në vijim ungjillori ka ndryshuar tekstin e Isaia 7:14 duke e përshtatur atë me qëllimet e tij personale. Fjala në hebraisht, e përdorur në pasazhin e Isaia është *almah*, që do të thotë “Grua e re”, ndërsa

përkthimi grek i Dhjatës së Vjetër, i quajtur Septuaginta (LXX), e përkthen këtë fjalë në mënyrë të gabuar *parthenos* (virgjëreshë). Ungjillori, duke përdorur Septuagintën, gjatë citimit që i bën Isaia, e përkthen fjalën hebraike “almah” në virgjëreshë. Në këtë mënyrë, ai përfton një profeci për lindjen virgjërore të Maries. Në të vërtetë fjala “virgjëreshë” në gjuhën hebraike është *bethulah* dhe jo *almah*. Për këtë arsye, përkthimi i

Date Created

08/10/2014

Author

erasmusi